

SLOVENSKÁ KATOLÍCKA

Charita

No 1
štvrtročník
2006

b l í z k o p r i č l o v e k u

**Benedikt XVI.:
Boh je láska**

**Skutočné príbehy
pomoci charity ľuďom**

**Herec Štefan Bučko
požičal hlas charite**

EDITORIAL

Človek a život človeka v dejinách ľudstva prechádzal mnohými zmenami, čo vôbec nezmenilo skutočnosť, že rodina je od nepamäti pokladaná za základnú jednotku v spoločnosti. V súvislosti s rodinou popisuje Ján Pavol II. v jednom zo svojich apoštolských listov štyri úlohy rodiny – „vytvorenie spoločnosti osôb, služba životu, účasť na rozvoji ľudskej spoločnosti, účasť na živote a poslaní Cirkvi“.

Pri plnení týchto úloh sa mnohé rodiny dostávajú do životných kríz. Samotné krízy v rodinách môžu vzniknúť na základe subjektívnych dôvodov aj objektívnych príčin. Tieto sú pre rodinu vo väčšine prípadov extrémne zatažujúce a stresujúce, čo sa prejavuje v psychickej, fyzickej ako aj mentálnej nepohode jednotlivých členov rodiny. Rodina prestáva plniť funkcie voči spoločnosti, vo veľkej miere prestáva tiež plniť potreby svojich členov a vzniká stav, kedy sa rodina stáva dysfunkčnou, teda nezdravou.

Dôležitú úlohu v takomto prípade zohráva to, že medzi rodinu a problém vstúpi „sprostredkovateľ“, v našom prípade charita, vďaka ktorému sa takáto rodina môže dostať z krízy, resp. ju čiastočne odstrániť.

Sám Ježiš Kristus nás vyzýva k tomu, aby sme sa stali jeho „sprostredkovateľmi a vyslancami“ pri odstraňovaní nežiaducich životných kríz v živote človeka.

Nebuďme, teda, ľahostajní k potrebám rodín nachádzajúcich sa vo vážnych životných a existenčných podmienkach. Žime Evanjelium a staňme sa „sprostredkovateľmi“. Do lona nám raz bude daná miera dobrá, natlačená, natrasená, vrchovatá; lebo akou mierou budeme merať my, takou mierou nám nameria náš nebeský Otec.

Nech nás naše skutky, vyslané smerom k rodinám v núdzi, naplnia Božou láskou a požehnaním a aby sme v každom človeku, ktorému sa rozhodneme pomôcť, videli samého Ježiša Krista.

PhDr. František Čišecký, PhD.
Sociálny pracovník
BA-TT ADCH Trnava

Slovenská katolícka charita (SKCH) je neštátna nezisková organizácia, ktorá poskytuje charitatívne, sociálne, zdravotnícke a výchovno-vzdelávacie služby všetkým ľuďom v núdzi bez ohľadu na rasu, národnosť, vierovyznanie a politické zmysľanie.

Právnou formou SKCH je „Účelové zariadenie Cirkvi a náboženskej spoločnosti“, ktoré zriadila Konferencia biskupov Slovenska a je samostatnou právnickou osobou. V zmysle Kódexu kanonického práva je SKCH konfederáciou verejných združení; tvoria ju arcidiecézne a diecézne charity, Bratislavská katolícka charita a Sekretariát Slovenská katolícka charita, ktoré sú samostatnými subjektmi s vlastnou právnou subjektivitou.

ADRESÁR SKCH

Slovenská katolícka charita Sekretariát

Adresa: Kapitulská 18,
814 15 Bratislava
Tel.: ++421-2-5443 1506, 5443 2503
Fax: ++421-2-5443 3097
E-mail: info@charita.sk
http://www.charita.sk/
Účet: 683221653/7500

Bratislavská katolícka charita

Adresa: Heydukova 12,
811 08 Bratislava
Tel.: 02-5296 4566,
Fax: 02-5292 0275
E-mail: bkch@ba.psg.sk
http://www.charitaba.sk/
Účet: 4010078918/3100
Ľudová banka Bratislava

Bratislavsko-trnavská arcidiecézna charita

Adresa: Hlavná 43, 917 00 Trnava
Tel.: 033-5511 396, Fax: 033-5511 397
E-mail: battarci.charita@stonline.sk
Účet: 10073-412080/4900 Istrobanka

Diecézna charita Nitra

Adresa: Samova 4, 950 50 Nitra
Tel.: 037-772 1738, Fax: 037-772 1798
E-mail: charita.nr@ba.telecom.sk
http://www.charita-nitra.sk/
Účet: 691943162/0200 VÚB Nitra

Diecézna charita Banská Bystrica

Adresa: Kapitulská 21,
974 01 Banská Bystrica
Tel.: 048-472 0272, Fax: 048-472 0271
E-mail: dcharbb@isternet.sk
http://www.charitabb.sk/
Účet: 736841312/0200 VÚB

Spišská katolícka charita

Adresa: Jesenského 5,
052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053-4424 519, Fax: 053-4424 519
E-mail: caritas@nextra.sk
http://www.caritas.sk/
Účet: 29634-592/0200
VÚB Spišská Nová Ves

Diecézna charita Rožňava

Adresa: Nám. baníkov 27,
048 01 Rožňava
Tel.: 058-7326415
Účet: 18137 582/0200 VÚB

Arcidiecézna charita Košice

Adresa: Bočná 2, 040 01 Košice
Tel.: 055-6255 317,
Fax: 055-6255 328
E-mail: adch-ke@charita-ke.sk
http://www.charita-ke.sk/
Účet: 8010-0513026193/7500
ČSOB Košice

Gréckokatolícka diecézna charita Prešov

Adresa: Hlavná 2, 080 01 Prešov
Tel.: 051-7723 970,
Fax: 051-7723 970
E-mail: charitagkdch@stonline.sk
http://www.grkatpo.sk/charita/
Účet: 28039-572/0200
VÚB Prešov

Gréckokatolícka apoštolská exarchátna charita

Adresa: Dominikánske nám. 13,
040 01 Košice
Tel.: 055-7299007, 055-7299008
Fax: 055-7299008
E-mail: grckkola@stonline.sk
Účet: 4 350 228 409/3100
Ľudová banka

Obsah

Z DIECÉZNYCH CHARÍT 3

TÉMA 4

Benedikt XVI.: Boh je láska
Pravá láska sa overuje i potvrdzuje skutkami
Skutočné príbehy pomoci charity ľuďom

ZO SKCH SEKRETARIÁT 7

Nová tvár SKCH Sekretariát
Projekt pomoci rodine v núdzi
SKCH rozosiela Adresár na pomoc rodine v núdzi

Z DIECÉZNYCH CHARÍT 8

Šanca na nový začiatok

ROZHOVOR 9

Herec Štefan Bučko požičal hlas charity

ROZVOJOVÁ POMOC 10

Slovensko pomáha albánskym deťom

CARITAS 10

Charity v boji proti chudobe v Európe

MVO 11

Do parlamentu zasadli nenarodené deti

Z DUŠE 11

Čas

OTVOR SVOJE SRDCE

S týmto názvom sa už piaty rok prihovorila Arcidiecézna charita Košice v predvianočnom čase ľuďom, ktorým nie je ľahostajný život ľudí v akejkoľvek núdzi. Počas kampane Otvor svoje srdce dobrovoľníci ponúkali kahančeky s logom akcie na verejných priestranstvách za dobrovoľný príspevok, prezentujúc pritom sociálnu činnosť Cirkvi v arcidiecéze. Cieľom bolo, aby sme si vo vianočnom čase zapálili tento kahanček vo svojich oknách na znak spolicenia s núdznyimi. V uplynulom ročníku sa do akcie zapojilo 182 dobrovoľníkov z košických stredných a vysokých škôl, internátov a farností. Predalo sa 13 805 ks kahančekov, pričom sa vyzbierala suma 145 666,- Sk. Zbierka bola použitá na charitatívne diela v našich zariadeniach; hlavne na rozšírenie ubytovacích kapacít v Krízovom centre pre opustené matky s deťmi. Aj touto cestou chce Arcidiecézna charita Košice poďakovať všetkým zúčastneným dobrovoľníkom, ktorí sa zúčastnili 5. ročníka projektu a prispeli svojou dobrovoľníckou službou k naplneniu cieľov charity - pomáhať núdznyim bez rozdielu rasy, národnosti, politickej príslušnosti, vierovyznania. Želáme si, aby táto hlboko ľudská myšlienka akcie oslovila čím väčší počet dobrovoľníkov i darcov a rozšírila sa aj v ostatných diecéznych charitách.

Marta Krištofová, koordinátorka projektu

BEZDOMOVCI A TUHÉ MRAZY

Počas extrémne nízkych teplôt sa v našom Charitnom dome sv. Alžbety v Košiciach (útulok pre bezdomovcov) zmenil pre našich klientov vnútorný režim. Klienti mali k dispozícii miestnosť aj počas dňa. Pripravili sme nové lôžka, aby sme čo najviac ľuďom bez domova poskytli prístrešie - aby nikto neprišiel o život z dôvodu podchladenia. Na podnet riaditeľa ADCH Košice Ing. Jána Deča sme monitorovali situáciu v meste. Našli sme niekoľko prístreší, v ktorých bezdomovci prebývali. Informovali sme ich o našom útulku. V kanálových šachtách, pivniciach a garážach, ktoré boli obývané, sme rozdávali potravinové balíčky.

Pre ľudí, ktorí sa pred chladom ukrývali a prespávali na železničnej stanici, sme celý týždeň vydávali polievky, malé balíčky a ošatenie. Denne sme obdarovali okolo 70 klientov. Táto správa sa medzi bezdomovcami veľmi rýchlo rozšírila. Ich počet každým dňom vzrastal. Mnohí z nich prijali ponuku prenocovať v našom zariadení a niektorí sú klientmi dodnes. Pani Anna, ktorá prebývala na stanici, sa stala našom klientkou a je veľmi rada, že tu môže byť. Jej život sa zmenil k lepšiemu a už by sa nikdy nechcela vrátiť na ulicu. Títo ľudia nám nie sú ľahostajní. Už dnes rozširujeme našu kapacitu a pripravujeme ďalšie priestory.

Jolana Šuleková, vedúca Charitného domu sv. Alžbety v Košiciach

ZIMA V DCH NITRA

Na zimné mesiace roku 2006 budeme zrejme ešte dlho spomínať. Táto zima nám priniesla niekoľko dní a nocí s „arktckými“ mrazmi. Táto situácia postavila celú našu spoločnosť do priamej konfrontácie s problematikou ľudí bez domova, ľudí na uliciach. Diecézna charita Nitra sa však problematikou bezdomovectva zaoberá systematicky. Popri ambulantej starostlivosti v rámci charitatívno-sociálnych centier v denných azylových centrách v Nitre a v Žiline, t. j. prvá sociálna pomoc (jedlo, šatstvo, možnosť osobnej hygieny), pomoc pri vybavovaní osobných dokladov a poskytovanie sociálneho poradenstva, sme vypracovali resocializačný program, cieľom ktorého je znovuzачlenenie sa do spoločnosti. Práve v kritickom období tejto zimy vznikli popri existujúcich centrách ďalšie služby pre bezdomovcov:

Charitatívno-sociálne centrum Žilina - Denné azylové centrum začalo 16. januára 2006 s prevádzkovaním nízkoprahovej nocľahárne, ktorá je určená pre občanov bez prístrešia, ktorí sa nachádzajú v hmotnej a sociálnej núdzi, majú osvojené samoobslužné návyky a nie sú nositeľmi nákazlivých chorôb. Nocľaháreň je určená len na prespatie, ostatné služby pre bezdomovcov zabezpečujeme v Dennom azylovom centre. Doba prevádzkovania nocľahárne je podmienená poveternosnými podmienkami. Kapacita nocľahárne je 12 lôžok a počet poskytnutých nocľahov k 28. 2. 2006 je 655.

Popri existujúcich Denných azylových centrách v Nitre a v Žiline Diecézna charita Nitra otvorila 2. januára 2006 tretie Denné azylové centrum v rámci Charitatívno-sociálneho centra v Čadci. Mesto Čadca a región Kyšuce sú oblasti s vysokou mierou chudoby a s tým súvisiacou problematikou ľudí, ktorí sa ocitli v hmotnej a sociálnej núdzi a bez domova. Denné azylové centrum sa zameriava na pomoc ľuďom bez domova, sociálne slabým jednotlivcom a rodinám. Zameriavame

sa na zistenie príčin existujúceho stavu a ich následné riešenie. Súčasťou Denného azylového centra v Čadci sú priestory pre osobnú hygienu, výdaj šatstva a jedla. V súvislosti s mimoriadne chladným počasím sme promptne reagovali a časť priestorov sme vyčlenili ako núdzovú provizórnu nocľaháreň pre ľudí bez domova. Aj za krátke obdobie otvorenia DAC v Čadci sme sa stali svedkami toho, že pomoc ktorá je nasmerovaná individuálne a účelne pre klienta a prichádza rýchlo, je najúčinnnejšia a dokáže predísť akútne- mu zhoršeniu sociálneho postavenia človeka, ktorý sa ocitol v kríze.

Mgr. Mária Makáňová, DCH Nitra

NOVÉ PRACOVNÉ MIESTO V KNIHÁRSKEJ DIELNI

Diecézna charita Nitra (DCHN) zriaďuje ďalšie pracovné miesto pre občana so zdravotným postihnutím v chránenej dielni - v Knihárskej dielni sv. Jozefa v Nitre.

Chránená dielňa už štyri roky úspešne funguje na trhu, je súčasťou knihárskych služieb poskytovaných v Nitre a okolí. V povedomí zákazníkov je zapísaná ako miesto príjemného uvítania a kvalitnej ručnej práce. Dielňa zároveň rešpektuje pracovné obmedzenia zdravotne postihnutých. DCHN sa preto rozhodla, že rozšíri služby chránenej dielne a vytvorí ďalšie pracovné miesto pre občana so zdravotným postihnutím. V spolupráci s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre charita zlepši technické vybavenie chránenej dielne, čím bude

môcť zákazníkom poskytnúť kvalitnejšie služby. Avšak predovšetkým rada privíta medzi sebou zdravotne postihnutého občana a umožní mu zaintegrovanie do spoločnosti a priestor pre pracovné i osobné uplatnenie.

Mgr. Mária Makáňová, DCH Nitra

FAŠIANGY V KREMNICI

Posledný týždeň vo februári sme si pripomenuli Fašiangy. Opatrovatelia si pripravili magnetofónové kazety s veselými tanečnými piesňami a po poobedňajšom oddychu mali klientky hodiny hudby a tanca. Priemerný vek zúčastnených mobilných obyvateľiek je 81 rokov. Bolo to veľmi milé.

CHD Útočisko

Láska sa prejavuje v skutkoch

Benedikt XVI.: Boh je láska

TK KBS, KM

Svätý Otec Benedikt XVI. vydal svoju prvú encykliku s názvom *Deus caritas est* - Boh je láska. Jej vydanie ohlásil na generálnej audiencii 18. januára 2006

Svätý Otec hovorí: „V tejto encyklike chcem ukázať tento pojem lásky v jej rôznych rozmeroch. V terminológii, ktorá sa používa v súčasnosti, sa láska často zdá byť veľmi ďaleko od toho, ako rozmýšľa kresťan, keď hovorí o kresťanskej láske. Ja by som chcel ukázať, že ide o jediný pohyb s rozdielnymi rozmermi: že eros, ktorý je darom lásky medzi mužom a ženou, pochádza z rovnakého zdroja a to dobroty Stvoriteľa, ako aj možnosť lásky, ktorá sa vzdáva seba v prospech druhého, že eros sa premieňa na agapé v tej miere, v akej sa dvaja skutočne milujú a jeden z nich už viac nehľadá samého seba, osobné potešenie, slasť ale hľadá predovšetkým dobro druhého. A tak sa tento eros premieňa na lásku - prostredníctvom cesty očistenia a prehĺbenia sa potom otvorí vlastnej rodine, otvorí sa veľkej rodine - spoločnosti, rodine Cirkvi, rodine sveta. Chcem poukázať aj na to, že osobný akt lásky, ktorý pochádza od Boha - ktorý je jediným aktom lásky - sa musí vyjadriť aj v Cirkvi a organizácii. Ak je skutočne pravdou, že Cirkev je vyjadrením lásky, ktorú má Boh voči ľudskému stvoreniu, musí byť tiež pravdou aj to, že základný prejav viery - ktorá tvorí a zjednocuje Cirkev a ktorá dáva nádej na večný život a prítomnosť Boha vo svete - musí byť láska. A táto tzv. „caritas“ nie je iba čistou organizáciou, ako iné humanitárne organizácie, ale vyjadrením najhlbšieho aktu osobnej lásky, ktorú Boh stvoril v našom srdci a ktoré je odrazom toho aktu, ktorým je Boh a to nás robí Božím obrazom.“

Pravá láska sa overuje i potvrdzuje skutkami

Mons. ThDr. Štefan Sečka, PhD., prezident SKCH

„Buďte k sebe navzájom láskaví a milosrdní, navzájom si odpúšťajte, ako aj vám odpustil Boh v Kristovi! Napodobňujte Boha ako milované deti a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás a vydal seba samého Bohu za nás ako dar a obeť ľúbeznej vône!“ (Ef 4, 30 - 5, 2)

Svätý apoštol Pavol v liste Efezanom hovorí o znaku nového života kresťanov, ktorou je: láska prejavovaná skutkom.

Už naši predkovia vedeli, že kresťanstvo nie je len náuka, alebo vedomosti z katechizmu, ale ide ešte o viac. V kresťanskom živote ide o cvičenie sa v láske k Bohu a k bližným. Ostatné je tomu podriadené. Preto apoštol sv. Pavol povzbudzuje Efezanov i nás: Žite v láske!, čo doslovne znamená, cvičte sa v nej. Aby sa stala samozrejmosťou a čnosťou. Pred Pánom Bohom nestačí chvíľkový nával citu. Dobrota skutku milosrdenstva, odpustenie a iné formy lásky sa majú stať našou druhou prirodzenosťou. Láska síce už patrí k prvej prirodzenosti človeka, lebo človek bol stvorený z Božej lásky a z lásky dvoch ľudí a najväčšou schopnosťou človeka je milovať. „Kto nemiluje, nie je človekom.“ Bytie človeka sa vierou v Krista zdokonaľuje, ľudská láska prerastá v kresťanskú lásku, caritas. Svätý Pavol nám dáva dva vzory pre našu čínorodú lásku, ktorá vedie k jednote s Kristom:

Boží príklad čínorodej lásky. „My sa voláme Božími deťmi a nimi aj sme.“ (1 Jn 3, 1) V tomto spočíva prvý dôvod čínorodej lásky ako normu kresťanského života. Každé malé dieťa pozerá na príklad svojich rodičov a napodobňuje ich vo všetkom, v spôsobe ako jedia, ako hovoria, chodia, modlia sa a podobne. Tak hovorí apoštol - kresťania majú napodobňovať lásku nebeského Otca. Božia láska sa má zrkadliť v dcérach a synoch Božích. Pán Boh nielen že má lásku, ale On je Láska. (1 Jn 4, 8.16) Je plný dobroty k nám, daruje nám všetko dobré pre našu dušu i telo v prirodzenej i nadprirodzenej rovine, pre časné i večné spoločstvo: život, krásu, hudbu, radosť, odpustenie, trpezlivosť i večnú blaženosť. Na jednej studni som kedysi čítal nápis: „Ne-

viem nič iné, iba dávať.“ Boh je nekonečnou studňou lásky. Veď Boh tak miloval svet, že poslal svojho Syna na svet.

Kristov príklad čínorodej lásky. Povedali sme, že Otcova láska sa má zrkadliť v jeho deťoch. Jediným skutočným Božím Synom je Ježiš Kristus, On nie je Otcovi len podobný, je tej istej podstaty s Ním. Zomrel za nás na kríži aby nám daroval život. To je dôkaz jeho lásky. Preto Sväté Písmo nám hovorí, že „sa v ňom zjavila dobrota Boha, nášho spásiteľa a jeho láska k ľuďom.“ (Tit 3, 4) Pán Ježiš je ten, ktorý nás pozýva, ba prikazuje lásku k Bohu a k bližným. Takto to chápali apoštoli: sv. Ján, apoštol...tak ako Kristus preukázal lásku Pán Ježiš svojou smrťou na kríži (Porov. 1 Jn 3, 16) tak máme aj my odpovedať skutkami lásky k bližným a to obetou času, svojimi silami, i ma-

jetkom. Viera v Božiu lásku vyžaduje čínorodú lásku k bližným. (Porov. 1 Jn 3, 17 - 18)... iba slovná odpoveď by bola zotrúvaním v smrti... (Porov. 1 Jn 3, 14) I apoštol sv. Jakub, ktorý výslovne povedal: „Bratia moji, čo osoží, keď niekto hovorí, že má vieru, ale nemá skutky? Môže ho taká viera spasit? Ak je brat alebo sestra bez šiat a chýba im každodenná obživa a niekto z vás by im pove-

dal: „Choďte v pokoji! Zohrejte sa a najedzte sa!, ale nedali by ste im, čo potrebujú pre telo, čo to osoží?! Lebo ako telo bez ducha je mŕtve, tak je mŕtva aj viera bez skutkov.“ (Jak 2, 14 - 16, 26) Teda požiadavka skutkov lásky nie je len pekným rečnickým vyjadrením, nestačí len toto prikázanie poznať, či túžiť po uskutočnení. To, že je človek skutočne dobrý je potrebné dokazovať skutkami. „Podľa toho spoznáme, že sme z pravdy.“ (Jn 3, 16)

Doslovne to znamená, že kto uskutočňuje lásku k bližnému, zažije prítomnosť sily Božieho Ducha, ktorá dáva všetkému zmysel. Zažije Božiu prítomnosť a blízkosť, pretože pochopí, že všetko to, čo ďalej dobré dáva svojim bližným je Božím darom.

Takto prežívaná viera v Boha a uskutočňovaná láska k Nemu i k bližným nie je prejavom akejsi humanitárnej solidarity, filantropie, ale je jej overením a potvrdením.

V tomto platia slová z Listu Galaťanom: „Kým teda máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich“ (Gal 6, 10).

Ako sa láska prejavila

Skutočné príbehy pomoci charity ľuďom

Pripravili KM a KH

DENNÉ AZYLOVÉ CENTRUM V ČADCI „Charitníci“ z Čadce

Kedysi dávno, pred desiatimi rokmi, sme mali potrebu vytvoriť spoločenstvo. Zo spoločenstva jednoduchých mám sa vytvorila malá skupinka farskej charity. Spoločne v priestoroch fary sme zriadili farskú knižnicu, kde sme sa stretávali, zdieľali a pomáhali tam, kde bola potreba. Z týchto stretnutí sme mali veľkú radosť. Po odchode Misionára Lásky do Žiliny zostali voľné priestory, ktoré dali do bezplatného prenájmu Diecéznej charite Nitra. Za krátko vzniklo charitatívno – sociálne centrum a v rámci neho opatrovateľská služba a sociálne poradenstvo. My, ako dobrovoľníčky, sme sa naďalej stretávali a hľadali Božiu vôľu. Roky sme tápali v bludnom kruhu svojich predstáv, čo treba urobiť, ako treba pomôcť.

Vytvorili sme dva projekty, ktoré mohli vzniknúť aj vďaka záujmu o nás a skúsenostiam nášho pána riaditeľa Juraja Baráta. Napriek jeho veľkej snahe pomôcť nám, ostali naše projekty na relevantných miestach neodsúhlasené. S ľuďmi bez domova sme sa príliš nezaoberali. To nebol náš cieľ. A predsa, toto chcel od nás Boh. Skontaktovali sme sa s charitou v Žiline, ktorá nám ochotne poskytla všetky informácie a dala dôležité rady a tiež povzbudenie, aby sme sa nebáli a začali.

Za neuveriteľne krátku dobu sa nám podarilo začať budovať denné azylové centrum (DAC). Takmer bez prostriedkov, za pomoci niekoľkých sponzorov, sa nám podarilo vybudovať stredisko osobnej hygieny, jedáleň a šatník, ktorý je v štádiu dokončenia. Oficiálne DAC vzniklo 1. januára 2006 aj za pomoci mesta, ktoré nám schválilo projekt na túto činnosť. Pri budovaní DAC, ale aj po jeho vzniku sme boli, ale stále aj sme, svedkami malých zázrakov. Uvedomovali sme si, že je to Božie dielo a my sme jeho nástroje, prostredníctvom ktorých sa chce dotýkať tých najbiednejších.

Hneď na začiatku našej práce sa nám podarilo nájsť prácu dvom ľuďom. Bolo to pre nás veľké povzbudenie. Chlapca, ktorý žil na ulici tri roky, za podpory jeho rodiny, ktorú sme skontaktovali sme umiestnili do centra, kde má stálu starostlivosť. Za tú krátku dobu nás navštívilo 21 ľudí bez domova. Čo je na naše malé mesto dosť veľa. Vyba-
vujeme im preukazy totožnosti, zdravotné preukazy, podpory v hmotnej núdzi a iné. Veľmi dôležité sú rozhovory. Každý jeden z nich nosí veľké zranenia, cítia sa sklamaní, odstrčení, potrebujú sa vyrozprávať. Nie jednému vypadne z oka slza, hoci sa zdá byť

tvrdý chlap. My ich trpezlivo vypočujeme, povzbudzujeme a pozývame k modlitbe, na ktorú sa pravidelne schádzame po dobrej hustej polievke do kaplnky. Každý si napíše na krúžok svoju prosbu, ktorú predložíme Pánovi Ježišovi k nohám.

Máme jedného pána, ktorý často krát nechce ani polievku. Príde len na modlitbu. Táto práca je náročná, ale pre nás je veľmi obohacujúca. Denné stretnutia dobrovoľníkov a zamestnancov DCH Nitra, svedčia o tom, že je medzi nami jednota a jeden cieľ: pomôcť človeku v núdzi, ktorý to najviac potrebuje. Vďaka dobrovoľníkom mohla vzniknúť núdzova nocľaháreň, ktorá je v prevádzke už vyše mesiaca. No povedzte, nie je toto dielo Pánovo?

LÁSKA AKO LIEK?

DCH Nitra

Sv. Pavol v Hymne na lásku hovorí: „... keby som mal takú silnú vieru, že by som vrchy prenášal, a lásky by som nemal, ničím by som nebol...“ Inde vo Sv. Písme stojí: „Viera bez skutkov je mŕtva.“

Nedeľa, kostol plný ľudí. Kňaz káže o láske... Koniec kázne, koniec sv. omše. Ľudia vychádzajú z kostola. Na schodoch do chrámu stojí bezdomovec. Žobre. No nie peniaze, prosí o liek pre svojho chorého kamaráta schúleného na neďalekej lavičke. Ľudia navyknutí na obraz o peniaze žobrajúceho bezdomovca sú prekvapení. Mnohí dotknutí slovami kňaza i z pohľadu trpiaceho bezdomovca sa pristavujú a prejavujú záujem o liek, ktorý má pomôcť chorému. Nevšedná situácia - ochota pomôcť, ale ako, keď potrebný liek nik nemá pri sebe.

Z davu vystúpi pán, ktorý dáva k dispozícii svoje auto i svoj čas, aby odviezol trpiaceho bezdomovca do nemocnice, kde mu môže byť poskytnutá odborná pomoc. Ošumelý žobrák a slušne oblečený pán podopierajú chorého. Všetci traja nastúpia do auta, ktoré sa stráca z dohľadu okolostojacich. Kňaz stratený v dave dvíha k Bohu svoje srdce, plné vďaky, za živý prejav lásky, o ktorej iba pred necelou hodinou kázal.

„Keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a lásky by som nemal, bol by som ako cvendžiaci kov a zuniaci cimbal.“

ZO SKÚSENOSTÍ MANAŽÉRIEK SOCIÁLNYCH CENTIER GKDCH PREŠOV

Gréckokatolícka diecézna charita Prešov začala od apríla 2005 s prípravou a realizáciou projektu pod názvom Šanca na nový začiatok, ktorého prioritou je uľah-

čiť prístup a návrat na trh práce znevýhodneným osobám postihnutým sociálnym vylúčením. Pojekt spočíva vo vytvorení siete piatich sociálnych centier; každé s jedným manažérom a jedným asistentom manažéra (jedno už pôsobí v Prešove od roku 1992). Ďalšie začali pôsobiť postupne od septembra minulého roka po otvorení a slávnostnej posviacke priestorov v Humennom, Svidníku, Snine a Starej Ľubovni.

PREMRHAL ŠANCU?

Monika Paraličová, Stará Ľubovňa

Niekedy mám pocit, že človek je postihnutý vyprahnutosťou. Bolo by nádherne držať sa prikázaní, ktoré boli vyryté na kamennú tabuľu. Ale ešte krajšie by bolo, keby tie prikázania boli vyryté do ľudských srdiec. Veď Evanjelium nie je nič iné ako viera prežitá v skutkoch.

Nie je ľahké pracovať s týmito ľuďmi. Väčšina z nich stratila pojem o dennom režime. Najťažšie je priblížiť sa k nim tak, aby otvorene hovorili o svojich problémoch a v konečnom dôsledku snažili sa ich aj riešiť. Napríklad z Mestského úradu nás poprosili, aby sme „spravili poriadok“ s jedným bezdomovcom. Poslali ho k nám. Prišiel zúfalý, bez zmyslu života. Držal v rukách opasok, na ktorom sa chcel obesit. Sľúbila som mu, že určite do zajtra bude mať postarané o strechu nad hlavou. Sľub som dodržala. No on neprišiel. Premrhal si šancu? Má vôbec záujem o pomocnú ruku? Má naša práca vôbec zmysel? Pravdaže áno! Ak ho nezavrhneme, neodsúdime. A on možno niekedy zistí, že sme to s ním mysleli vážne, že nám záležalo na ňom. Že naša práca v spolupráci s ním prinesie ovocie. A keďže prechádzame týmto životom len raz, ukážme Bohu, že vieme byť ľudskí a ohladuplní voči iným. Veď nie je dôležité to, čo máme, ale kým sme. A ja si len prajem, aby Duch Svätý posväcoval prácu všetkých, ktorí sú zapojení v tejto spoločnej vinici. Dajme šancu iným!

VENOVALA STARÚ PRÁCU*Danka Kocanová, Humenné*

Prišla k nám jedna pani, nazvime ju Marta, s tým, že má novú prácu a svoju „starú“ prišla ponúknuť našim klientom. A tak s Božou pomocou a pomocou pani Marty sa nám podarilo zamestnať rozvedenú pani, matku troch maloletých detí, ktorá jedenásť rokov nikde nepracovala. Nie je to láska prejavujúca sa v skutku?

ZÍSKAŤ SI DÔVERU JE ŤAŽKÉ*Anna Vatrálová, Svidník*

Naša činnosť spočíva v mravenčej práci. Z praxe vidíme, že je nevyhnutné pomáhať týmto ľuďom, lebo niekedy, aj keď žijú vo svojich rodinách, nejakým spôsobom sa im odcudzili. Stratili záujem o akúkoľvek činnosť, či už hygienu vlastného tela, domácnosť, zamestnanie... Vo svojom vnútri nie sú spokojní s danou situáciou, ale východisko sami nájsť nevedia a ich dôvera sa získava veľmi ťažko.

STRETNUTIE V NEMOCNICI*Mgr. Slávka Barenčíková, Detský charitný dom Považská Bystrica*

Starú mamu nášho Palinka, 6-ročného veľmi „živého“ chlapčeka, hospitalizovali po prekonaní akútneho ochorenia v nemocnici neďaleko nášho detského domova v Považskej Bystrici. Paľko je u nás takmer dva roky, predtým bol dva roky v inom detskom domove. Svoju starú mamu nevidel celé tie štyri roky, lebo návšteva v ich dome nebola možná kvôli nevhodným hygienickým a celkovým sociálnym podmienkam.

S Paľkom sme sa teda vybrali v jedno februárové popoludne na návštevu na doliečovací oddelenie. On sa tešil, že ide navštíviť „tetu babku“. Volal ju tak podľa nás, lebo sme pre neho, ako aj pre ostatné deti, tety vychovávateľky. Ale predovšetkým tety s menom. Napríklad teta Margarétka.

Po príchode do dvojlôžkovej izby sa Palinko ihneď rozbehol k posteli, na ktorej ležalo schúlené drobné telo jeho babičky. Napriek dlhému odlúčeniu a svojmu postihnutiu ju našiel. Do dvoch rokov jeho života sa vlastne táto babička o neho starala. Babička sa pomrvila, pohla aj kýptom na nohe - má cukrovku. Paľko k nej pristúpil, pohladkal ju po tvári a podal jej ruku. Ona ju vzala do svojich a začala bozkávať: „Vnúčik môj prišiel, Paľko môj, aká som len rada“. Paľkovi od šťastia žiarili očka a po bozkoch od babičky zostal vo vytržení. Ešte ju pohladkal po tvári i rukách a spokojný sa začal venovať iným veciam. Babička mi rozprávala, ako sa v rámci svojich možností o Paľka starala a nahrádzala tak nepostačujúcu starostlivosť svojej psychicky chorej dcéry. Paľkov otec oň neprejavoval záujem.

Od lôžka sme odchádzali, až keď sa končili návštevné hodiny. Paľko pri rozlúčke znovu pohladkal babičku tvár, po ktorej sa kotúlali slzy a pritom dostal, celý rozžiarený, ešte bozk na rúčku.

Návšteva každého chorého je obohatením pre obidve strany. Z tejto som, ale, odchádzala s pocitom, s akým sa z bežnej návštevy neodchádza.

Z KLIENTKY DOBROVOĽNÍČKA*Olga Lörincová, vedúca CHDÚ*

Je to príbeh 50 ročnej malej Vierky, ktorá žije v našom Charitnom dome Útočiste celých 6 rokov - najprv ako klientka a po 3 rokoch ako samostatná dobrovoľníčka.

Vierka je sirota. V roku 1999 ju doviezli priatelia zo Zvolena ako hľbku nešťastia opretú o dve francúzske barličky. Bola vychudnutá, zhrbená, zoslabnutá a okradnutá o dvojizbový byt v centre mesta. Zlé sociálne prostredie v jej pôvodnej rodine (alkoholizmus) spôsobil na nej fyzické aj psychické újmy, t. j. trvalú invaliditu.

ká postava, jemné kučeravé vlásy, milý úsmev a žiarivé tmavé oči, ktoré si podmanili každého. Svojím štebotavým hláskom vedela zaujať pozornosť v akejkoľvek spoločnosti. Simonka bola nesmierne prítulná a neustále potrebovala byť v kontakte s druhými. Samozrejme, mávala aj svoje „zlé“ chvíle. Žiaľ, jej detská duša vo svojej krehkosti už zakúsila nesmierne ťažké úderky života a tak Simonka musela byť umiestnená v našom Detskom charitnom dome sv. Lujzy v Nitre. Sme malý detský domov rodinného typu. V našej „rodine“ je 12 detí, ktoré si priniesli svoje zranenia a bolesti z predchádzajúceho života a snažíme sa im odhaliť a sprítomniť Lásku. Snažíme sa byť pre deti mamami a očkami, avšak vieme, že ich túžba po skutočnej a vlastnej rodine, ktorá patrí len im, je obrovská. Každý deň končia tieto deti modlitbou za svoje rodiny..., za svoje mamy..., za svojich ockov..., za to, aby sa mohli vrátiť domov. Preto sa veľmi tešíme, keď sa nám podarí pracovať s pôvodnou rodinou dieťaťa, do ktorej sa potom dieťa môže vrátiť alebo sa nám podarí nájsť deťom náhradnú rodinu.

Simonku si však našla jej nová mama. Pani Anka prichádzala na Diecéznu charitu Nitra ako dobrovoľníčka. Pod našou strechou sa stretávajú pestúnske rodiny, ktoré si prídu na chvíľku oddýchnuť, vymeniť rady, skúsenosti, vzájomne sa povzbudiť, potešiť nad radosťami ich detí a podeliť sa s rovnakými starosťami. Na tieto stretnutia chodievajú aj zástupcovia nášho detského domova a hľadajú otvorené dvere a srdcia nových rodičov pre naše deti. Aj niektoré naše deti si tu našli nových kamarátov. Na jednom z týchto stretnutí sa objavila aj Simonka. Pôvodne sme ju chceli zoznámiť s inou „mamou“, ale jej „hviezdička“ vyslala iskierku k pani Anke. Na nevyslovenú otázku v Simonkiných očkách otvorila pani Anka svoje náruče, svoj dom, svoje srdce a konečne aj srdce celej svojej rodiny. Pani Anka s manželom má štyroch synov. Sú to novodobí rytieri, pripravení vždy pomôcť a chrániť toho, kto potrebuje pomoc. Teraz chránia svoju novodobú princeznú Simonku. Pani Anka pre svoje deti nikdy nekupovala bábiku. Chlapci sa predsa nehrajú s bábikami! Bol to pre ňu nepoznaný pocit - stáť v obchode plnom bábik a vybrať tú pravú. V tomto jej jej mužní rytieri nevedeli pomôcť. Vo všetkom ostatnom sa však snažia.

Spoločne ešte musíme zvládnuť pár administratívnych „prekážok“, ale Simonka je už vo svojej rodine. Veríme, že Simonka prežije svoje detstvo obklopená teplom rodinného krbu a poznaním pravej LÁSKY. Tešíme sa spolu s ňou a jej novou rodinou a sme radi, že sme mohli pomôcť pri ich stretnutí.

V našom ústavnom zariadení začínala ako klientka, ktorá potrebovala celodennú opateru. Našla tu pomoc, teplo, stravu, lekára, kňaza a priateľov. Pomaly sa začala zotavovať. Po roku už nepotrebovala barličky a začala sa zaujímať o pomocné práce v kuchyni. S pomocou Božou sme po troch rokoch vymohli súdnu cestou aj čiastočnú úhradu za už spomenutý odcudzený byt a kúpili sme jej garzónku v Kremnici aj s potrebným zariadením.

Dnes je z Vierky pekná, upravená žena. V charitnom dome pracuje ako dobrovoľníčka - žehlí bielizeň, pomáha v kuchyni a niekedy zastúpi aj upratovačku. Našla svoj domov medzi pracovníkmi a obyvateľmi charitného domu. V roku 2005 v apríli oslávila medzi nami svoju 50-tku. Prosíme spoločne nášho Pána, aby jej život už viac nepadol do nástrah „sveta“ a aby sme jej boli dobrou rodinou.

PRINCEZNÁ A RYTIERI*Mgr. Mária Makáňová, DCH Nitra*

Príchod Simonky kamkoľvek zapôsobil ako rozžiarenie malej hviezdičky. Drobuč-

NOVÁ TVÁR SEKRETARIÁTU

Som novou asistentkou pre komunikáciu a PR a touto cestou sa Vám chcem aspoň krátko predstaviť. Moje meno je Katarína Havelová a pochádzam z Bratislavy. Na informačnom referáte SKCH Sekretariát pracujem od 15. februára na polovičný úväzok popri štúdiu. Študujem pedagogiku mentálne postihnutých a katolícku teológiu. Som rada, že vďaka práci v SKCH môžem využívať poznatky a skúsenosti z môjho štúdia ako i praxe v oblasti komunikácie a PR, pre službu tým, ktorí sa ocitli v núdzi. Teším sa na našu spoluprácu.
Katarína Havelová, SKCH Sekretariát

POĎAKOVANIE IVANovi

Náš kolega Mgr. Ivan Olša sa rozhodol pre prácu v inej spoločnosti. Úprimne mu ďakujeme za dobré odvedenú prácu, trpezlivosť a priateľstvo. V novej práci aj v osobnom živote mu prajeme veľa úspechov. *Tím SKCH*

ZMENA EMAILOVÝCH ADRIES

SKCH Sekretariát má nové emailové adresy. Pre komunikáciu s jednotlivými osobami používajte, prosím, nasledujúce emailové adresy:

- Sekretariát
Mária Takáčová
sekretariat@charita.sk
- Generálny sekretár SKCH
Ing. Mgr. Juraj Barát
generalny.sekretar@charita.sk
- Informačný referát
Mgr. Katarína Michalčíková
Katarína Havelová
info@charita.sk
- Manažérka pre komunikáciu a PR
Mgr. Katarína Michalčíková
michalcikova@charita.sk
- Asistentka pre komunikáciu a PR
Katarína Havelová
havelova@charita.sk
- Adopcia na diaľku
Mária Takáčová
adopcianadiaľku@charita.sk
- Projektová manažérka - agentúry domácej starostlivosti (ADS)
Ing. Margita Kulinová
projekty@charita.sk
- Právny a personálny odbor
JUDr. Anna Greschnerová
pravne@charita.sk
- Ekonomický odbor
Alica Kocúriková
Alžbeta Jaurová
ekonomicke@charita.sk

ZLATÁ MEDAILA PRE SKCH

Spoločnosť Ferdinanda Martinenga 19. decembra 2005 ocenila zlatými medailami „Za činy v duchu ľudskosti“ organizácie, ktoré pomáhali krajinám postihnutými vlnami tsunami v roku 2004. Zlatú medailu dostala aj Slovenská katolícka charita, v mene ktorej ju prevzal Mgr. Ing. Juraj Barát, generálny sekretár SKCH.
KH

Projekt pomoci rodine v núdzi
Konkrétne kroky na pomoc rodinám v núdzi

Mgr. Katarína Michalčíková,
manažérka pre komunikáciu a PR SKCH

Tlačová správa z tlačovej besedy, ktorá sa konala 2.3.2006 v Bratislave v kaplnke sv. Alžbety historickej budovy SKCH na tému: *Konkrétne kroky na pomoc rodinám v núdzi Slovenská katolícka charita (SKCH) vydala Adresár na pomoc rodinám v núdzi. Charita vyzbierala na pomoc týmto rodinám, o ktoré sa stará 189.900,- Sk.*

STARĎ SA O DETI A NEZANEDBÁVAŤ STARNÚCICH RODIČOV

Manažérka pre komunikáciu a PR SKCH Katarína Michalčíková zosumarizovala priebeh a cieľ kampane na pomoc rodinám v núdzi, ktorú charita realizovala na konci minulého roka. SKCH v nej vyzývala rodičov, aby sa napriek ťažkej situácii naďalej starali o svoje deti a nezanedbávali ani svojich starnúcich rodičov.

ZBIERKA NA POMOC RODINÁM V NÚDZI

Prezident SKCH Mons. Štefan Sečka, prezentoval rozdelenie zbierky na pomoc rodinám v núdzi, ktorá bola súčasťou kampane. Vyzbieraných 189 900,- Sk SKCH rozdelila do vyše 200 charitných zariadení poskytujúcich pomoc rodinám v núdzi. Suma pre jednotlivé charity vyplývala z počtu služieb, ktoré rodinám v núdzi poskytujú. Prehľad rozdelenia podľa diecéznych charít:
Bratislavská katolícka charita - 2 234,- Sk,
Bratislavsko-trnavská arcidiecézna charita - 11 171,- Sk,
Diecézna charita Nitra - 29 043,- Sk,
Diecézna charita Banská Bys-

trica - 11 915,- Sk,
Spišská katolícka charita - 87 130,- Sk,
Diecézna charita Rožňava 11 171,- Sk,
Gréckokatolícka diecézna charita Prešov 11 171,- Sk,
Arcidiecézna charita Košice - 21 597,- Sk,
Gréckokatolícka apoštolská exarchátna charita Košice - 4 468,- Sk

Vyzbierané prostriedky budú použité na nasledujúce potreby: strava, potreby pre bábätká, hračky, sladkosti, školské potreby, terapie, vzdelávanie nepripravených alebo aj slobodných mamičiek, výlety pre deti, kurzy a i.

Na záver Mons. Sečka vysvetlil systém pomoci charity rodinám v núdzi.

ADRESÁR NA POMOC RODINE V NÚDZI UVIEDLA PANI MINISTERKA IVETA RADIČOVÁ

Ministerka práce sociálnych vecí a rodiny Iveta Radičová uviedla novovydaný adresár posypaním bielymi pierkami, znakom rodinného hniezda. Charite zaželala, aby sa jej podarilo informácie z adresára dostať čo najďalej tak, ako sa rozfúknu a letia do sveta pierka.

Prezident SKCH Mons. Štefan Sečka poukázal na to, ako môže adresár slúžiť organizáciám a úradom pri efektívnej pomoci rodinám v núdzi.

SLOVENSKÁ SPORITELŇA PODPORILA SLOVENSKÉ RODINY

Riaditeľka úseku komunikácie a sponzoringu Danica Lacová zo Slovenskej sporiteľne na konferencii vysvetlila rozhodnutie banky podieľať sa na projekte pomoci rodinám v núdzi. (SKCH jej za toto rozhodnutie v mene rodín v núdzi, o ktoré sa stará, úprimne ďakuje.)

MEDZINÁRODNÁ SPOLUPRÁCA

Generálny sekretár SKCH Juraj Barát priblížil projekt Caritas Europa CONCEPT, ktorý predstavuje podporu tvorby nových Národných akčných plánov sociálnej inklúzie v jednotlivých členských štátoch EÚ na nasledujúce obdobie z pohľadu európskych MVO. Partnerom v projekte je aj SKCH. V SR spadá tvorba tohto plánu pod MPSVaR. Caritas Europa, ktorej členom je SKCH, vydáva každé dva roky Správu o chudobe v Európe. Posledná sa týkala rodín a bola v nej aj prípadová štúdia zo SR. Charita teda rozvíja starostlivosť o rodiny okrem sociálnej úrovne aj na politickej.

Juraj Barát vymenoval niekoľko krokov charity v minulom roku; SKCH napríklad zača-

la okrem Indie realizovať Adopciu na diaľku aj do Albánska.

MPSVaR POMÁHA RODINÁM V NÚDZI

Pani ministerka MPSVaR Iveta Radičová priznala skutočnosť, že chudobu nedokáže eliminovať úplne. Ocenila prácu charity na poli pomoci rodinám v núdzi. Zároveň informovala o podpore rodín v núdzi Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny napríklad vytváraním nových pracovných miest, fondom rozvoja bývania, podporou projektov MVO a tiež finančnými príspevkami rodinám v núdzi. Pani ministerka vyzdvihla spoluprácu mimovládneho, štátneho a komerčného sektora pri pomoci rodinám v núdzi.

SKCH rozosiela Adresár na pomoc rodine v núdzi

KM

SKCH doteraz rozdistribuovala viac ako 1 200 Adresárov na pomoc rodine v núdzi.

KAM PUTOVAL ADRESÁR?

Charita doteraz rozdistribuovala vyše 1 200 kusov tohto adresára. Zaslala ho do diecéznych a arcidiecéznych charít, ktoré ho budú ďalej distribuovať do vyše 200 svojich zariadení, ktoré sa venujú pomoci rodinám. Ďalej ho dostali všetky organizácie, ktoré sa zapojili do adresára. SKCH poslala adresár aj na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, odkiaľ sa bude distribuovať na všetky úrady práce v SR (ďakujeme ústrediu za ich vlastnú iniciatívu rozoslať adresár na svoje pobočky). Adresár charita poslala na krajské

úrady, ministerstvá, do NR SR a na ďalšie úrady. Adresár bol distribuovaný aj novínarom a do médií.

O ADRESÁRI

Adresár na pomoc rodine v núdzi bol vydaný ako praktický výstup kampane SKCH na pomoc rodinám v núdzi, ktorá sa uskutočnila na konci roka 2005. Má byť nástrojom pre ešte efektívnejšiu pomoc organizáciám, ktoré pomáhajú rodinám v núdzi.

ĎALŠIE INFORMÁCIE

Na www.charita.sk nájdete ďalšie informácie o Projekte na pomoc rodinám v núdzi, tlačovú správu a fotografie (v plnej kvalite) z tlačovej konferencie k vydaniu adresára, samotný adresár a ďalšie zaujímavé informácie o službách Slovenskej katolíckej charity.

Z DIECÉZNYCH CHARÍT

Šanca na nový začiatok

Eduard Malatínek,
projektový manažér GKDCH Prešov

Gréckokatolícka diecézna charita Prešov začala od apríla 2005 s realizáciou projektu pod názvom Šanca na nový začiatok, ktorého prioritou je uľahčiť prístup a návrat na trh práce znevýhodneným osobám postihnutým sociálnym vylúčením. Projekt spolupodporil Európsky sociálny fond, iniciatíva spoločnosti EQUAL a štátny rozpočet v celkovom objeme 10,66 mil. Sk v trvaní do konca roka 2007. Jeho súčasťou je nadnárodná spolupráca s Poľskom a Holandskom, ako aj vytvorenie rozvojového partnerstva s Prešovskou univerzitou a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Lubovni. Projekt spočíva vo vytvorení siete piatich sociálnych centier; každé s jedným manažé-

rom a jedným asistentom manažéra (jedno už pôsobí v Prešove od roku 1992). Ďalšie začali pôsobiť postupne od septembra minulého roka po otvorení a slávnostnej posviacke priestorov v Humennom, Svidníku, Snine a Starej Lubovni.

Cieľovou skupinou sú predovšetkým nezamestnaní a zdravotne postihnutí ľudia, ktorí nemajú prácu a nevidia riešenie svojho problému. Cez individuálny prístup sa vyžaduje aktívna spolupráca klienta, ktorý sa má podieľať na zlepšení svojej sociálnej situácie.

Doteraz sa podarilo vybaviť priestory počítačovou technikou, implementovať softwarovú evidenciu klientov vo všetkých centrách, zaviesť telefónne linky a poskytnúť prax novozačínajúcim kolegom v už fungujúcom prešovskom Sociálnom cen-

tre. Prebieha postupné začleňovanie sa do miestnej sociálnej siete, budovanie kontaktov s miestnou samosprávou, štátnou správou, zdravotníckymi zariadeniami a inými poskytovateľmi sociálnych služieb, fundraising na miestnej úrovni a priebežná medializácia činnosti sociálnych centier v regionálnych periodikách. Pripravuje sa napojenie centier na internet a aktualizácia web stránky. K 31.1.2006 navštívilo tieto centrá 191 klientov. Žiaľ, nepodarilo sa zrealizovať tréningové programy pre manažérov v spolupráci s Prešovskou univerzitou, ba museli sme zrušiť aj naplánovanú účasť na nadnárodnom stretnutí v Holandsku, pretože už 4 mesiace nám nezaslali schválené finančné prostriedky z Riadiaceho orgánu MPSVaR.

Moja veľká láska poézia

V závere roka 2005 SKCH realizovala kampaň na pomoc rodinám v núdzi. Jej súčasťou bolo vysielanie charitného spotu v Slovenskom rozhlase. Upozorňoval, že nie všetky rodiny na Slovensku majú ideálne

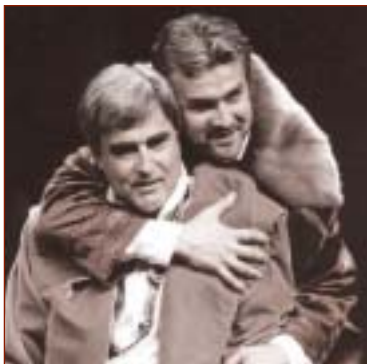
životné podmienky a vyzýval k príspevku na pomoc týmto rodinám. Mužský hlas v spote ste určite mnohí spoznali. Jeho vlastníkom je herec, moderátor a človek, citlivý pre potreby iných, Štefan Bučko.

Pán Bučko, chceli ste byť hercom od malička? Kto Vás usmernil na ceste k povolaniu?

Dá sa povedať, že od malička, aj keď odvahu myslieť to vážne som získal až na Strednej záhradníckej škole v Malinove, kde som študoval a následne, keď som chodil do dramatického krúžku na Ludové konzervatórium. Pri fakte, že som sa až do puberty trochu zajakával, celkom úspešne sa živím rečou.

Máte svoju obľúbenú úlohu?

Nie je každý deň nedela a na postavy, ktoré stáli za to, som čakal dlho a boli roztrúsené po celej mojej divadelnej kariére. Byť členom SND je veľká česť, ale aj veľká konkurencia. Zahral som si v množstve historických úloh; tak ma režiséri najčastejšie videli. Hotspur v Shakespearovom Henrichovi IV., Richard Levie srdce v Goldmanovom Levovi v zime, Henrich VIII. v Boltovom Človekovi pre všetky časy, Scipio v Camusovom Caligulovi, Slavomír vo Ferkovej Prave Svätoplukovej. Najväčšie roly (tie historické) som si zahral u Paľa Haspru a paradoxne u kolegu herca a aj režiséra Emila Horvátha, ktorý mi stále verí a dal mi krásne príležitosti. Boli to postavy v už spomínanom Caligulovi, ale aj dve roly v Divadelnej komédii švédsko-fínskeho dramatika Bengta Ahlforsa a najnovšie od toho istého autora v hre Posledná cigara, kde hrám kontroverznú postavu evanjelického pastora. A aby som nezabudol, zaspieval som si aj hlavnú postavu v muzikáli Malá nočná hudba v réžii Petra Mikulíka. V divadle je osud vrtkavý a nie vždy žičlivý, napriek tomu ostáva pre mňa veľkým zdrojom poznania a záujmu.

Š. Bučko (vpravo) ako Henrich VIII.

Čo z vašej umeleckej oblasti Vás špeciálne oslovuje?

Mimo divadla je to moja veľká láska poézia, ktorej sa intenzívne venujem od študentských čias a tvorí u mňa významnú umeleckú alternatívu práve k divadlu. Pri prednese využívam omnoho väčší priestor slobody vo výbere tém, ktoré súzvučia s mojou filozofickou orientáciou a som slobodnejší i pri výbere adresáta a miesta pôsobenia. Je to nádherné dobrodružstvo dešifrovania metafor, ktorým vdychujem vlastnú predstavu a tú náuk poslucháčovi. Dá sa povedať, že mám za sebou stovky vystúpení pri rozličných príležitostiach po celom Slovensku, v Česku, recitoval som aj v Poľsku a v Maďarsku, ale i v Kanade a vždy pred vďačným auditoriom, čo je nesmierne zadostučinenie. Lásku k prednesu poézie sa snažím vstúpiť i svojim žiakom a pokúsil som sa túto tému reflektovať aj vo svojej habilitačnej práci.

Ako zvládáte všetku svoju prácu, rodinu a k tomu ešte pomáhať, kde sa dá? Je niečím špecifický bežný život umeleckej rodiny, akou je tá Vaša, keďže Vaša manželka Adriana Bartošová je džezovou speváčkou? Prikláňa sa aj Vaša dcéra k umeleckému smerovaniu rodiny?

Áno, hrám v divadle, recitujem a učím na VŠMU... Moderujem náročnú vedomostnú súťaž v TV Joj, ktorá ma stojí dosť síl, ale je to zmysluplná denná televízna polhodinka. Keď ešte ostane voľný čas, prijímam i ponuky na dubbing a rozhlas. Ako vidíte, na jedného človeka dosť. Relaxujem s rodinou, s našimi priateľmi pri debatách s dobrým vínom, pri basketbale a v lete pri tenise a turistike. Doma potom pri dobrej knihe, v ostatnom čase pri filozofických dielach Jeana Guittona a Tomáša Halíka.

S manželkou Adrienkou sa snažime vzájomne inšpirovať a sme zvyčajne prvými hodnotiteľmi svojich umeleckých pokusov. Ja obdivujem a niekedy i kritizujem ako prvý jej kompozície a som Adrienkyným oddaným fanúšikom. To isté i naopak. A je celkom prirodzené, že ani dcéra Andrejka v tomto prostredí neostáva bokom. Tancuje flamenco, spieva a hrá v školskej kapele, doma si píše scenáre a tak. Či sa niečo z toho ujme, uvidíme. Čo nevidieť bude mať sedemnásť.

Za účinkovanie v našom charitnom spote ste odmietli prijať honorár. Vie-

me, že pomáhate aj pri mnohých ďalších dobročinných podujatiach a navyše sa ich snažíte robiť v skrytosti. Z čoho vyplýva toto vaše rozhodnutie pomáhať? Z vašej skúsenosti; je možné jednotlivými činmi pomoci niečo v spoločnosti aj skutočne zmeniť?

Neviem a ani sa nad tým nezamýšľam. Na to je štát, aby robil koncepčnú a motivačnú sociálnu politiku. Tá môže mať princípy i sociálneho učenia cirkvi, ktoré sa zjednodušujúca dajú vtesnať do princípu subsidiarity a solidarity: Snaž sa všetkými silami starať o svoj život, o svoju hodnotu v ňom pokiaľ môžeš a vládzeš, keď nemôžeš, nastúpi pomoc. Lenže existuje toľko individuálneho a neodskúšaného utrpenia, o ktoré nemá štát záujem, lebo nezapadá do systému, že je tu obrovský priestor pre osobné zaangažovanie sa, čo sa však nemusí stretnúť vždy s priaznivým ohlasom okolia. To je parketa pre kresťanov a vlastne pre všetkých ľudí dobrej vôle, pre cirkev, charitu, pre tých, ktorí nerátajú apriori s vďačnosťou za svoje skutky, lebo sú mnohokrát z bežného, utilitárneho ľudského pohľadu nepochopiteľné. Pri akomkoľvek dokonalom sociálnom systéme zostane dost priestoru pre osobnú ľudskosť.

Š. Bučko s rodinou

ŠTEFAN BUČKO

Narodil sa 2. 7. 1957 v Bratislave. V roku 1981 absolvoval štúdium herectva na VŠMU a od toho istého roku je členom činohry SND. Taktiež pôsobí ako pedagóg na Divadelnej fakulte VŠMU.

Na medzinárodnej súťaži v prednese poézie a prózy v Leningrade (dnešnom Petrohrade) získal 2. miesto a v Československej súťaži v Poděbradoch v roku 1981 1. miesto. Od roku 1993 do roku 1998 moderoval v STV Sféry dôverné. Predsedom Rady STV bol Š. Bučko od roku 1998 do roku 2000. V súčasnosti je, okrem iného, moderátorom relácie Riskuj v TV Joj. V rámci dubbingu svoj hlas už požičal Michaelovi Douglasovi, J. P. Belmondovi, Francovi Nerovi, Pierceovi Brosnanovi, Kevinovi Spaceymu a iným. Je ženatý a má dcéru.

Za rozhovor a príjemnú komunikáciu ďakuje

Katarína Michalčíková

Slovensko pomáha albánskym deťom

Ďakovný list od sestry Magdy Cerovskej, albánskej koordinátorky projektu SKCH *Adopcia na diaľku - Albánsko*

Tirana, 16. 2. 2006

Drahi naši dobrodinci, mnohé deti v Albánsku už poznajú Slovensko, pretože pocítili lásku, čo aj len na diaľku, ale konkrétnym spôsobom.

Každú sobotu sa spoločne modlíme sv. ruženec, a to aj za Vás a za celé rodiny, ktoré nám pomáhajú, a potom máme sv. omšu. Je to niečo krásne, pretože tieto deti a mládež úprimne veria a snažia sa poznávať Sv. Písmo. Nie je to však ľahké, pretože málokto vie čítať. A tak pozorne počúvajú a snažia sa všetko si zapamätať. Veľmi radi kreslia a vyjadrujú aj týmto spôsobom svoju lásku. Radi spievajú a pália sa im ľudové tance.

Mnohé veci sa aj my, sestry, učíme od nich. A máme veľkú túžbu žiť s nimi a každým spôsobom hľadať možnosti, aby boli ako ostatné deti. Majú na to právo.

Som veľmi rada, že už mesiac ja a sestra Angela pracujeme na základnej škole v Bregdeti.

Dovolili nám učiť taliansky jazyk. Máme dve triedy šiestakov a dve triedy piatakov. Je to krásne, pretože teraz poznáme všetky deti v škole a všetkých učiteľov.

V našom centre, ktoré je blízko pri škole sme zorganizovali spevokol, súbor ľudov-

vých tancov, hodiny výtvarnej výchovy, kurz angličtiny a športy. Deti sú veľmi vďačné a šťastné. Máme teraz už aj spolupracovníkov, učiteľov. Deťom sme zakúpili učebnice, zošity, pomôcky do školy.

Na Vianoce sme pripravili divadielko, jaskničkovú pobožnosť a pre každú rodinu sme mali balík: šaty, svetre, topánky, školské pomôcky a nechýbali ani slovenské salónky a čokoládové figúrky.

A hneď v januári bol náš veľký sviatok - Don Bosca. A tak deti prvýkrát videli film. Kúpili sme generátor, pretože tam chýba elektrina a veselo sa premietalo. Teraz Don Bosco robí zázraky. Mali sme aj súťaž a kto vyhral, dostal krásnu odmenu. Chlapci kopacky a dievčatá cvičky, aby mohli lepšie športovať. A všetci dostali sladkosti.

Pre nás sú to obrovské veci a sme veľmi vďačné, že môžeme dať nádej rodinám, že ich deti budú mať život plný duchovných

hodnôt, že budú mať možnosť aj študovať a hľadať si prácu. Ich rodičom toto chýba. Ťažko sa môžu zamestnať, veď mnohí nevedia čítať a písať, pretože počas komunizmu žili v horách.

Teraz nás čakajú veľké práce pri úprave domu. Potrebujeme pristaviť dve triedy a opraviť tie, ktoré máme, pretože ešte stále nám chýbajú okná, dvere a tiež aj podlaha a hygienické zariadenia. Je potrebné upraviť aj dvor a hlavne urobiť ohradu, pretože okrem detí máme dvor plný oviec... čomu sa aj tešíme, ale bude predsa lepšie, keď si nájdú iné pasienky.

Keď bude dom upravený, začneme sťahovať zariadenie, ktoré postupne ako prichádzajú peniaze, už teraz kupujeme. Zakúpili sme už školské lavice do jednej triedy a darovali nám aj jednu stoličku pre učiteľa. Vďaka aj za to. Pán sa stará o svoje dielo a naša Panna Mária Pomocnica je naozaj pozornou Matkou.

Veľká a úprimná vďaka za Vašu dobrotu a štedrosť. Teraz každá mama v osade Bregdeti je spokojnejšia, pretože vidí, že deťom sa otvára nová cesta a my chceme, aby to bola cesta LÁSKY, cesta SPÁSY, cesta kresťanského spoločenstva. Deti sa horlivo pripravujú na prijatie sviatosti a my pripravujeme pre starších duchovnú obnovu a duchovné cvičenia. Je to po prvýkrát. Prosíme Vás aj o modlitby, aby Slovo Božie našlo dobrú pôdu.

Vďačná sestra Magda, SMA

Charity v boji proti chudobe v Európe

Ing. Margita Kulinová, projektová manažérka SKCH

Projekt CONCEPT (Caritas Organisations Networking to Counter the Exclusion and Poverty Trap) podala Caritas Europa (CE) na Európsku komisiu (EK) na základe výzvy VP/2005/007 (Akčný program na podporu kľúčových európskych sieťotvorných organizácií, ktoré sú zaangażované v boji proti chudobe a sociálnemu vylučovaniu). Vedúcim partnerom projektu je CE. Slovenská katolícka charita je jednou z 13 národných charít, ktoré sa prihlásili ako partneri projektu.

EK projekt schválila a podpísala s CE zmluvu. Projekt potrvá jeden rok; od 1. 12. 2005 do 30. 11. 2006. V budúcnosti sa uvažuje o pokračovaní v novom projekte, ktorý by nadväzoval na súčasný projekt.

Projekt CONCEPT predstavuje možnosť

vzájomnej spolupráce projektových partnerov, a tým šancu ďalej rozvíjať charitnú sieť, ako i zvýšenie efektívnosti jej práce v oblasti boja proti chudobe a sociálnej exklúzii. Cez projektové vzdelávanie a aktivity sa má posilniť schopnosť charít v angažovanosti v politike sociálnej inklúzie. K aktivitám projektu patria: semináre, tréningy, konferencie a iné formy vzájomného učenia, výmeny informácií a skúseností. Spolupráca projektových partnerov sa bude odohrávať na 4 úrovniach:

- národné charity voči svojim vládam a iným aktérom tvorby NAPSI
- národné charity navzájom
- národné charity a CE
- CE a EÚ

Dôležitou súčasťou projektu je spolupráca s ďalšími 13 európskymi charitami, ktoré nie sú priamymi projektovými partnermi

(twinning arrangement). CE navrhla dvojice krajín, ktoré by mohli takúto bilaterálnu spoluprácu rozvinúť. V našom prípade je to spolupráca slovenskej a maďarskej charity. Aktivity twiningovej spolupráce v rámci projektu CONCEPT:

Výmena skúseností v oblasti NAPSI (1-2 bilaterálne návštevy - bude dohodnute na Caritas Europa po začatí projektu v januári 2006)

Všetkým projektovým a twiningovým partnerom sú ponúknuté:

seminár o sociálnej kohézii (21. - 22. 3. 2006, Brusel)

hodnotiaci konferencia, fórum soc. politiky (26. - 29. 6. 2006, Lourdes)

tréning (november 2006)

Do parlamentu zasadli nenarodené deti

o. z. Fórum života

Pri príležitosti dňa 25. marca - Dňa počateho dieťaťa občianske združenie Fórum života organizovalo informačnú kampaň. Cieľom už 6. ročníka celoslovenskej kampane mimovládnych organizácií združených vo Fóre života bolo poukázať na potrebu chrániť ľudský život od počatia. Kampaň bolo možné podporiť nosením bielej stužky na odev od 20. 3. do 26. 3.

Vo štvrtok 16. 3. 2006 zástupcovia občianskeho združenia Fórum života spolu so študentkami medicíny prezentovali pred vstupom do Národnej rady SR maketu rokovacej miestnosti NR SR. Maketa bola výnimočná tým, že na miesta poslancov zaplnili modely bábätiok pred narodením. Poslanci, ktorí sa pri makete pristavili, si ako darček od organizátorov odniesli svoj model 12. týždňového dieťaťa od počatia. Organizátori chceli takýmto spôsobom poslancom odkázať, že každý z nás bol raz počatým dieťaťom a preto by sme mali pamätať na práva počatých detí a brániť ich. Vo zvýšenej miere sa to dotýka práve volených zástupcov v parlamente, ktorí rozhodujú o podobe zákonov vplývajúcich na život a právo na život počatých detí.

Počas výstavy makety študenti medicíny uskutočnili medzi poslancami anketu, v ktorej zisťovali ich vedomosti o prenatalnom vývine dieťaťa a Dni počateho dieťaťa. Poslanci odpovedali napríklad na otázku: „V ktorom týždni vývoja začína biť ľudské srdce?“ Podľa študentky medicíny Kristíny

Rimajovej „vedomosti politikov boli celkom seriózne, aj keď niektoré správne odpovede boli len typy.“

Študentkám a študentom sa podarilo osloviť 26 poslancov zo siedmich politických strán, a tiež ministra zdravotníctva Rudolfa Zajaca. Celková úspešnosť oslovených dosiahla 67%, pričom správne na všetky štyri otázky odpovedalo šesť poslancov. Potešiteľné tiež je, že medzi opýtanými nebol nikto, kto by nevedel odpovedať ani na jednu otázku.

Z pohľadu politických strán dopadla najlepšie Aliancia nového občana, pretože Pavol Rusko, jediný opýtaný z tejto politickej strany, odpovedal na všetky otázky správne. Potom nasledujú kresťanskí demokrati so 75% úspešnosťou a HZDS-LS so 71% úspešnosťou. Strany SDKÚ a SMK mierne prekročili hranicu úspešnosti 60% a najnižšiu úspešnosť zaznamenali strany SMER a KSS, ktoré správne odpovedali na 50% otázok. Minister Zajac preukázal dobré vedomosti z prenatalného života, nepodarilo sa mu však správne odpovedať na otázky týkajúce sa Dňa počateho dieťaťa.

Až na tri zo štyroch otázok odpovedali správnejšie muži, ktorí v celkovom vyhodnotení dosiahli úspešnosť 67%, čím mierne predbehli ženy s úspešnosťou 65%. Na položené otázky najlepšie odpovedali poslanci Mária Sabolová (KDH), Jaroslav Ivančo (SDKÚ), Pavol Rusko (ANO), Ľudmila Mušková (HZDS), Anton Blajsko (HZDS) a József Kvarda (SMK).

Čas

Mgr. Ivan Oľša, SKCH

Keď sa stretáme s priateľmi a známymi rozprávame o tom, čo sme zažili alebo ako sa máme. Zvykneme opakovať aj frázu: „Ako ten čas letí...“, alebo „Ako ten život rýchlo ubieha...“. Vieme však, že hodiny idú stále rovnakým tempom a že 24 hodín je vždy len 24 hodín. Prečo sa nám teda zdá, že čas ide akosi rýchlejšie?

Možno chceme viac vecí urobiť, ako nám čas dovolí...

... a potom prichádzajú neustále zmeny v našom živote, ktorým sa treba prispôbovať. Niekedy ich je príliš veľa, takže strácame prehľad a niekedy aj správnu ORIENTÁCIU.

Aj v práci charity sa realizujú projekty a zmeny, vďaka Bohu väčšinou dobré a potrebné, ktoré ju posunuli bližšie k človeku, a teda, naplneniu jej poslania. To je naše dobré ovocie.

OVOCIE je dôležité. Hovorí o našich správnych a dobre načasovaných rozhodnutiach a krokoch, ale aj nesprávnych alebo urobených v nesprávnom čase.

Pripravujeme sa na slávenie tajomstva našej Veľkej noci. Je to aj čas skúmania ovocia nášho života vo všetkých jeho oblastiach, aj v našej práci. Možno sa bude treba vrátiť až ku „koreňom“. Oni nám povedia niečo o ovoci.

NEUTUJME ten ČAS, aj keď nestihneme urobiť všetko, čo sme chceli. Dobré ovocie potrebuje viac času. V Božom kráľovstve je dôležitejšia kvalita ako množstvo.

VYDÁVA Slovenská katolícka charita Sekretariát, ADRESA REDAKCIE Kapitulská 18, 814 15 Bratislava, tel. 02/544 31 506, 544 32 801, fax 02/544 33 097, e-mail: info@charita.sk, bankové spojenie Slovenská sporiteľňa, č. ú.: 0176 875 345/0900 VS 141, ZODPOVEDNÁ REDAKTORKA Mgr. Katarína Michalčíková, NA ČÍSLE SPOLUPRACOVALI: PhDr. František Číšecký, PhD., Marta Krištofová, Jolana Šuleková, Mgr. Mária Makáňová, Eduard Malatinec, Mons. ThDr. Štefan Sečka, PhD., DAC Čadca, DCH Nitra, Mgr. Slávka Barenčíková, Monika Paraličová, Danka Kocanová, Anna Vatrálová, Oľga Lörincová, Katarína Havelová, Mária Takáčová, Mgr. Ing. Juraj Barát, Ing. Margita Kulinová, Štefan Bučko, Sr. Magda Cerovská, Ing. Marek Michalčík, Mgr. Ivan Oľša, Juraj Lovás, Sr. Blanka Kovalová JAZYKOVÁ KOREKCIA Mgr. Augusta Lovásová, GRAFICKÁ ÚPRAVA Mgr. Katarína Michalčíková a Jozef Janoško, VÝROBA Vydavateľstvo Don Bosco, REGISTRÁCIA MK SR 3106/2003, FOTO TITULNÁ STRANA Juraj Lovás, OSTATNÉ FOTOGRAFIE Mgr. Katarína Michalčíková, Ing. Marek Michalčík, Juraj Lovás, DCH, CHD v Dolnom Smokovci, archív Štefana Bučka, FMA Albánsko, Mgr. Anton Frič. Časopis je nepredajný a vyšiel vďaka podpore Slovenskej sporiteľne.

Plánujete dovolenku v Tatrách?

Charitný domov v Dolnom Smokovci

duchovné cvičenia • rekreačné pobyty • rodinné dovolenky
výhodná cena • denná sv. omša • tiché prostredie

www.charitatatry.sk | info@charitatatry.sk
+421-52-4422630 | +421-905918664